خبر

لیگ ۲ ژاپن باارزش‌تر از لیگ برتر ایران!

● با ارزش‌گذاری سایت معتبر ترانسفر مارکت، لیگ ایران با ارزش ۱۲۶ میلیون‌یورویی در جایگاه هشتم آسیا قرار دارد. به گزارش ایسنا، در سایت مشهور ترانسفر مارکت، لیگ‌های معتبر دنیا بر اساس قیمت بازیکنان ارزش‌گذاری می‌شوند که در آسیا، لیگ برتر ایران با ارزش ۱۲۶ میلیون یورو در جایگاه هشتم قرار دارد که این رقم برابر با مبلغ انتقال ژوائو فلیکس، ستاره پرتغالی از بنفیکا به اتلتیکو مادرید است. در صدر لیگ‌های آسیایی، سوپرلیگ چین با ۵۷۳ میلیون یورو در صدر قرار دارد و جی لیگ ژاپن و لیگ عربستان با ۳۳۹ میلیون یورو در رده‌های بعدی قرار دارند. نکته جالب این ارزش‌گذاری، ارزش بالاتر لیگ ۲ ژاپن نسبت به ایران است؛ این لیگ با ۱۷۹ میلیون یورو در جایگاه پنجم قرار دارد و از لیگ‌هایی مانند ای‌لیگ استرالیا، لیگ امارات و کی لیگ کره‌جنوبی جایگاه بالاتری دارد. همچنین در بین تیم‌های ایرانی، پرسپولیس با ۱۸، استقلال با ۱۳ و سپاهان و تراکتور با ۱۱ میلیون یورو باارزش‌ترین تیم‌های ایران هستند و تیم‌هایی نظیر پارس جنوبی، شاهین شهرداری بوشهر و نفت مسجدسلیمان کم‌قیمت‌ترین تیم‌های ایرانی حاضر در لیگ برتر هستند. در بین لیگ‌های دنیا نیز لیگ جزیره با ۸.۹ میلیارد یورو، باارزش‌ترین لیگ دنیاست و لالیگای اسپانیا با شش میلیارد و سری آ ایتالیا با ۵.۱۹ میلیارد یورو در رده‌های بعدی قرار دارند.

چرا انتخابات هیئت فوتبال تهران لغو شد؟

● مدیرکل ورزش و جوانان استان تهران می‌گوید تغییر اعضای مجمع هیئت فوتبال تهران موجب شد تا انتخابات هیئت فوتبال تهران به تعویق بیفتد. رضا گل‌محمدی، مدیرکل اداره ورزش و جوانان استان تهران در گفت‌وگو با ایسنا، درباره برگزارنشدن انتخابات هیئت فوتبال تهران اظهار کرد: ۴۸ ساعت قبل از برگزاری انتخابات هیئت فوتبال، سه نفر از اعضای مجمع هیئت فوتبال تغییر می‌کند و با استناد به آیین‌نامه اجرائی هیئت فوتبال، اعضای مجمع حداقل یک هفته و حداکثر تا ۱۵ روز قبل از برگزاری مجمع باید معرفی شوند و این اتفاق موجب شد تا انتخابات هیئت فوتبال به تعویق بیفتد. او ادامه داد: با این اتفاق، آقای تاج و فدارسیون فوتبال تصمیم می‌گیرند انتخابات هیئت فوتبال استان تهران در چه تاریخی برگزار شود.

اعتراض به توپ‌های لیگ برتر برنامه‌ریزی‌شده است؟

مافیای توپ

نوزدهمین دوره رقابت‌های لیگ برتر در شرایطی با تأخیر زیادی استارت خورد که همه‌چیز از همان ابتدا سر ناسازگاری داشت؛ از بلیت‌فروشی و تجهیزات الکترونیکی در ورزشگاه‌ها گرفته تا شماره‌گذاری صندلی‌ها. در فصلی که اعتراض‌ها می‌توانست درباره همه‌چیز صورت بگیرد، یک مورد برجسته‌تر از بقیه شد و آن هم وضعیت توپ‌هایی است که این روزها، تیم‌های لیگ‌برتری مشغول بازی با آن هستند. بازیکنان شاغل در لیگ برتر ازجمله بازیکنان دو تیم مطرح پرسپولیس و استقلال از همان هفته اول اعتراض‌شان درباره این توپ را اعلام کردند و غالبا از سنگینی آن گلایه داشتند. گویا دراین‌بین یکی، دو بازیکن هم از سبکی این توپ‌ها گلایه داشتند! تناقض در اعتراض‌ها فضای مبهمی را به وجود آورده که آیا واقعا توپ‌های «دربی استار» کیفیت لازم را ندارد؟ یا اینکه آیا این توپ‌ها از نوع تقلبی و درجه‌چندم است؟

برای پاسخ‌دادن به این سؤال ابتدا بهتر است وضعیت توپ‌های لیگ‌برتری در فصول اخیر ارزیابی شود؛ سازمان لیگ چند فصلی بود که با توپ‌های آلمانی «آل اشپرت» همکاری می‌کرد و شعبه خاورمیانه این برند، توپ‌هایش را در اختیار لیگ ایران قرار داده بود. البته آن روزهای نخست همکاری با این برند، مشابه اعتراض‌های امروز، بین فوتبالی‌ها دیده می‌شد و آنها هم کیفیت این توپ‌ها را پایین توصیف می‌کردند. بااین‌حال از فصل پیش، سازمان لیگ با قراردادی جدید، دربی استار را جایگزین آل اشپرت کرد تا لیگ ایران هم با یکی از برندهای معروف شرکت‌های تولیدکننده توپ در دنیای فوتبال همکاری کنند. البته شهرت دربی استار هرگز به شهرت توپ‌های نایکی، آدیداس و پوما نمی‌رسد؛ ولی این کمپانی سال‌های زیادی است که در این عرصه فعالیت می‌کند و به غیر از آلمان، توپ دیگر لیگ‌های درجه‌دوم اروپایی را هم تأمین می‌کند. شروع همکاری دربی استار با لیگ ایران در فصل گذشته، آغازی بر گام رو به جلوتر در دنیای حرفه‌ای بود؛ چون دیگر کسی درباره کیفیت توپ‌ها اعتراضی نداشت و همه‌چیز خوب پیش رفت.

اما با شروع لیگ جدید دربی استار، یکی از نمونه‌های جدیدی را که در فصل ۲۰۱۹-۲۰۲۰ تولید کرده، به لیگ ایران فرستاد؛ توپی از خط تولید «Brillant APS White». این توپ همه فاکتورهای لازم را که یک توپ حرفه‌ای نیاز دارد، داراست و همه استانداردهای موجود ازجمله تأییدیه فیفا را هم دارد. تکنولوژی به‌کاررفته در این توپ، طبق ادعای کمپانی تولیدکننده به‌روزتر از نمونه توپ‌هایی است که فصل پیش به لیگ ایران داده شد؛ بااین‌حال چرا بازیکنان لیگ‌برتری از کیفیت این توپ‌ها شاکی هستند؟

تلاش ۸ساله

قبل از اینکه به سؤالات بالا پاسخی داده شود، بهتر است به سال ۱۳۹۲ گریزی زده شود. در آن سال، سازمان لیگ که هنوز عزیز محمدی را در مجموعه خودش داشت، با کمپانی آل اشپرت قراردادی امضا کرد تا توپ‌های لیگ برتر را تأمین کند؛ قراردادی که البته حرف‌وحدیث داشت. می‌گفتند سازمان لیگ بدون اینکه مناقصه‌ای برگزار کند، با این کمپانی قرارداد منعقد کرده است؛ اما همان سال یکی از اعضای کمپانی «سِلکت» در صحبت با یکی از روزنامه‌های ایرانی خبر داد که پیشنهاد این کمپانی نه‌فقط بهتر از آل اشپرت بوده؛ بلکه کیفیت به‌کاررفته در توپ‌های این کمپانی کاملا به‌روز بوده؛ به‌طوری‌که لیگ‌های هلند، بلژیک، سوئد، ایسلند، فنلاند و چند لیگ اروپایی دیگر از این توپ‌ها استفاده می‌کنند. آن خبر در حالی منتشر شد که اعتراض‌ها درباره کیفیت توپ‌های آل اشپرت در لیگ برتر ایران به اوج خود رسیده بود. کمپانی سلکت که خط تولیدش در دانمارک بنا شده بود، در آن برهه به سازمان لیگ پیشنهاد داده بود ۴۰۵ توپ سفید، ۳۲ توپ قرمز برای شرایط برفی و ۳۵ توپ برای جام حذفی به سازمان لیگ بدهد. درواقع به صورت میانگین برای هر باشگاه لیگ‌برتری ۳۰ توپ با کیفیت عالی تحویل داده می‌شد و باشگاه‌ها باید مازاد مورد نیاز خود را با قیمت عمده‌فروشی و معادل ۳۰ دلار (در آن برهه) خریداری می‌کردند؛ اما در همان فصل آل‌اشپرت تعداد ۲۰ توپ برای هر فصل در اختیار باشگاه‌ها قرار داده بود و باشگاه‌ها، توپ‌های بیشتر را با قیمت ۵۲ دلار (به قیمت وقت) باید خریداری می‌کردند. اینکه چه شد که سازمان لیگ ترجیح داد پیشنهاد خوب کمپانی سلکت در آن برهه را بی‌جواب بگذارد (مثلا!) چندان مشخص نیست؛ هرچند که یکی از مدیران آن کمپانی آن روزها به روزنامه «تماشا» گفته بود: «برای خود ما هم جای سؤال بود؛ چون عزیز محمدی از پیشنهاد ما بسیار استقبال کردند؛ ولی ناگهان با آل اشپرت ادامه دادند».

حالا شاید سؤال این باشد که کمپانی سلکت چه ارتباطی با دربی استار و توپ‌های جدید لیگ برتر دارد؟ ماجرا از این قرار است که دربی استار یکی از زیرمجموعه‌های همان کمپانی سلکت است که در واقع با نام تجاری جدیدی فعالیت می‌کند. به عبارت ساده‌تر، دربی استار همان کمپانی سلکت است که نزدیک به هشت سال پیش تلاش کرده بود با سازمان لیگ قرارداد ببندد و جای آل اشپرت را بگیرد.

زمانی برای انتقام‌گیری؟

توپ‌های جدید دربی استار که به لیگ برتر ایران رسیده، طبق ادعای صادق درودگر، رئیس سازمان اقتصادی فدراسیون فوتبال، همگی با هواپیما از آلمان وارد می‌شود و کیفیت اصلی را دارد. پس تا همین‌جا شایعه درجه‌چندم‌بودن این توپ‌ها از بین می‌رود. از طرف دیگر با سرزدن به سایت اصلی دربی استار توپ‌هایی که در لیگ برتر ایران استفاده می‌شود، کاملا معرفی شده و هریک به قیمت ۱۶۰ دلار برای فروش گذاشته شده. همه نوشته‌ها و کدهای موجود روی توپ‌های لیگ برتر با چیزی که در سایت رسمی این کمپانی معرفی شده، برابری می‌کند و هم‌خوانی دارد. با درنظرگرفتن این موضوع، می‌توان دوباره طرح تقلبی‌بودن این توپ‌ها را هم بی‌اساس دانست. پس دلیل اصلی چیست؟ ماجرا از این قرار است که به نظر می‌رسد کمپانی‌ای که قافیه را در تولید توپ‌های لیگ‌برتری به دربی استار باخته، با راه‌انداختن جوّ دلخواه، سعی در تأمین مجدد توپ‌های لیگ برتر دارد. واضح است که این کمپانی برخلاف چند سال اخیر دوباره تولید پوشاک بسیاری از تیم‌های لیگ‌برتری را به دست گرفته و ظاهرا با راه‌انداختن جوّی بین بازیکنان همین تیم‌ها که لباس‌های‌شان را تولید کرده، شرایط را علیه دربی استار می‌کند. پیش‌ازاین «ایران ورزشی» هم خبر داده بود «همین کمپانی نزدیک به ۷۰۰ توپ در انبار ذخیره کرده و به سازمان لیگ خبر داده آماده است جای دربی استار را بگیرد»؛ بااین‌حال بیش از آنکه کیفیت توپ‌های لیگ‌برتری ضعیف باشد، به نظر می‌رسد فضایی مافیاگونه شکل گرفته تا این توپ‌ها از دور خارج و برند جدیدی وارد عرصه فوتبال ایران شود؛ موردی که البته خود درودگر هم به آن اشاره می‌کند و می‌گوید: «باندی مافیایی پشت جوّ رسانه‌ای ایجاد شده که علیه توپ‌های لیگ برتر است».

عکس: وحید خدادادی، آنا

قراردادهای پوشالی؛ آفت فوتبال ایران

شرق: مهلت نقل‌وانتقالات لیگ برتر فوتبال به پایان رسید و تیم‌ها توانستند تا حدودی بازیکنان مدنظر خود را جذب کنند. موضوعی که البته در فوتبال ایران تبدیل به سوژه اصلی نقل‌وانتقالاتی می‌شود، بحث تمدید قرارداد باشگاه‌ها با بازیکنان مدنظرشان است که بعد از گذشت یک فصل همان بازیکنان که قراردادشان را تمدید کردند به راحتی می‌توانند از باشگاه جدا شوند و به تیم دیگری بروند. در لیگ‌های معتبر اصولا باشگاه طوری با بازیکن قرارداد امضا می‌کند که به‌اصطلاح مو لای درزش نمی‌رود و بازیکن به راحتی نمی‌تواند با استفاده از تبصره‌های قراردادش، بدون اطلاع باشگاه به تیم دیگری برود، اما در ایران و لیگ برتر اغلب بازیکنان دست‌بالا را بعد از عقد قرارداد دارند و بدون هیچ ترس و تبصره‌ای با تیم‌های دیگر مذاکره می‌کنند و در صورت عدم توافق، بار دیگر با تیم خودشان تمدید می‌کنند.

علیرضا بیرانوند؛ تمدید نفر اول و سوژه اصلی خروج از باشگاه!

دروازه‌بان شماره یک تیم ملی ایران قطعا نفر اول باب‌کردن قراردادهای بلندمدت در فوتبال ایران است؛ دروازه‌بانی که دو فصل پیش قرارداد پنج‌ساله‌ای را با سرخ‌پوشان امضا کرد که طی آن تا ۱۴۰۰ می‌بایست سنگربان پرسپولیسی‌ها باشد. در پایان هر فصل اما علیرضا بیرانوند به‌عنوان نفر اصلی نقل‌وانتقالات قصد دارد باشگاه را ترک کند. او که هرساله یکی از بازیکنان گران‌قیمت پرسپولیس در تمدید قرارداد محسوب می‌شود و آپشن‌های خوبی هم در قراردادش لحاظ می‌شود در پایان هر فصل با توجه به بندی که در قراردادش وجود دارد می‌تواند از پرسپولیس جدا شود. با توجه به اینکه پرسپولیس نتوانست رشید مظاهری را جذب کند، حضور بیرانوند به‌عنوان سنگربان ایرانی شاغل در اروپا منتفی شد. ماجرا از این قرار است که بیرانوند می‌توانست با پرداخت ۷۰۰ هزار دلار راهی تیم دیگری شود، اما به دلیل اینکه پیشنهادات اروپایی به این بازیکن آن‌طور که باید چشمگیر نبود، بیرانوند تصمیم گرفت در تیمی همچنان دروازه‌بانی کند که هم نفر اول باشد و هم شرایط مالی مناسبی را برایش فراهم کرده باشد. او به تازگی قراردادش را تا ۱۴۰۲ تمدید کرده است.

بشار رسن؛ تمدید قرارداد در کنار جدایی از پرسپولیس

یکی از شگفتی‌های تمدید قرارداد؛ موضوع باقی‌ماندن بشار رسن در پرسپولیس است. این بازیکن که از اواسط لیگ شانزدهم به پرسپولیس اضافه شد، جزء معدود خارجی‌های باکیفیت این تیم است که توانسته محبوبیت خاصی نیز بین هواداران پیدا کند. بشار که فصل گذشته و پیش از برگزاری مسابقه فینال لیگ قهرمانان آسیا پدرش را از دست داد، با تشویق یکصدهزارنفری پرسپولیسی‌ها در ورزشگاه آزادی متوجه محبوبیت فوق‌العاده خود در باشگاه شد. او در یکی از برنامه‌های پربیننده عراق که به صورت زنده هر هفته روی آنتن می‌رود، دلیل عدم جدایی‌اش از پرسپولیس را این‌گونه توضیح داد: «از اصلی‌ترین دلایل من برای اینکه نمی‌توانم به تیم دیگری بروم، میزان محبوبیتم در بین هواداران پرسپولیس است؛ قطعا نمی‌توانم به تیمی بروم که یکصد هزار نفر من را ایستاده تشویق می‌کنند». بشار رسن این جملات را همراه با بغض بیان کرد و قراردادش را اواخر فصل قبل با انتشار پستی اینستاگرامی در کنار سیدجلال حسینی به مدت دو فصل دیگر تمدید کرد. لیگ برتر که به پایان رسید، صحبت از عدم قرارداد این بازیکن با باشگاه مطرح شد و همین‌طور خبر مذاکره چند تیم قطری با این بازیکن باعث شد تا هواداران از اینکه ماجرای آن عکس چه بوده است سردرگم شوند. بشار زیر برگه تمدید قرارداد دوساله را در حالی امضا کرد که باز هم دست‌بالا با بازیکن بود، نه باشگاه. هافبک خلاق تیم ملی عراق که بیش از ۴۰ درصد از طلب خود را دریافت نکرده بود، زیر برگه‌ای را امضا کرده بود که حکم «مشروط» داشت و این‌بار حق با بازیکنی بود که نزدیک نیمی از قراردادش را از پرسپولیس طلب داشت. نکته عجیب اینکه در قرارداد اولیه، جای میزان مبلغ از قصد خالی گذاشته شده بود تا فاقد اعتبار باشد. سرانجام مدیران وقت پرسپولیس زیر فشار هواداران توانستند بخشی از طلب این بازیکن را پرداخت کنند تا این بازیکن به صورت رسمی دو فصل دیگر قراردادش را تمدید کند؛ هرچند یک بند جالب در قرارداد بشار، انتقال به تیم‌های اروپایی بدون درنظرگرفتن قراردادش با پرسپولیس است، اما این بازیکن آن‌قدر کارایی برای سرخ‌ها داشته که زیر بار چنین بندی بروند!

مهدی ترابی؛ سوپراستاری با حق فسخ یک‌طرفه

بمب نقل‌وانتقالاتی فصل گذشته لیگ برتر قطعا مهدی ترابی است؛ وینگر تکنیکی و باهوش پرسپولیس با درخشش در سایپا مشتریان زیادی پیدا کرد و این بازیکن ۲۲ ساله خواهان زیادی از تیم‌های مدعی عنوان قهرمانی داشت که سرانجام خود او تصمیم گرفت راهی پرسپولیس شود؛ خبر قرارداد دوونیم‌ساله این بازیکن با سرخ‌پوشان تهرانی موجی از شادی را برای هواداران این تیم داشت، اما پس از پایان لیگ هجدهم ترابی در گفت‌وگویی اعلام کرد هنوز وضعیت ماندنش در پرسپولیس مشخص نیست. هافبک مهاجم خلاق تیم ملی ایران یکی از آن بازیکنانی است که حق فسخ یک‌طرفه در قراردادش وجود دارد و بدون دردسر می‌تواند راهی یکی از تیم‌های مدنظرش شود؛ هرچند عدم پرداخت طلب این بازیکن توسط باشگاه نیز می‌تواند قراردادش را به صورت یک‌طرفه فسخ کند. تمدید قرارداد در تیم‌های ایرانی و به‌خصوص دولتی از آن دست اتفاقات و سوژه‌های منحصربه‌فرد در فوتبال ماست؛ قراردادی که به‌هیچ‌وجه دست‌بالا را به باشگاه‌ها نمی‌دهد و بازیکنان این حق را برای خود قائل هستند که در صورت داشتن پیشنهاد مقبول، قرارداد خود را به صورت «یک‌طرفه» فسخ کنند و راهی تیم دیگری شوند. «قراردادهای پوشالی» قطعا مختص فوتبال فارسی است و ظاهرا قرار نیست حالاحالاها مدیری پیدا شود که حق را به باشگاه بدهد.

فوتبال

آنالیز خارجی‌های تازه‌وارد لیگ؛

مارادونای ترسناک و غول خشنِ استقلال!

● به گزارش وب‌سایت نود، با گذشت فقط دو هفته از شروع لیگ هرچند که نمی‌شود در مورد کیفیت بازیکنان تازه‌وارد نظر قطعی داد، اما سبک بازی آنها مشخص می‌شود؛ مثلا دیاباته نشان داده بازیکن فیزیکی خطرناکی است که دقت پایینی در زدن ضربات نهایی دارد یا میمبلا، هافبک تراکتور که یک ضربه ایستگاهی برای او کافی بود تا کابوس هر دروازه‌بانی شود.

تمام آمارهای زیر بر اساس دیتای متریکا است.

استقلال (شیخ دیاباته)

مهاجم تنومند استقلال با وجود اینکه فقط ۱۱۳ دقیقه برای این تیم بازی کرد، اما بیشترین شوت (۶) را زد؛ با پایین‌ترین دقت (صفر شوت در چارچوب). دیاباته خشن‌ترین بازیکن استقلال در این دو بازی هم بود و در این دو مسابقه، دو کارت زرد دریافت کرد. مهاجم ۱۹۴ سانتی‌متری استقلال در نبردهای هوایی هم خطرناک ظاهر شده و در بازی با فولاد پنج دوئل از شش نبرد هوایی‌اش را پیروز شد. ضمن اینکه در ۷۲ درصد از نبردهایش هم پیروز شد. دیاباته خطرناک نشان داد، به شرط اینکه دقتش در ضربات آخر را هم بیشتر کند.

تراکتور (ویلیان میمبلا، کوین فورچونه و مازولا)

ویلیان میمبلا هرچند که نمایش ویژه‌ای مقابل پرسپولیس نداشته، اما با یک ضربه ایستگاهی، همه را انگشت‌به‌دهان کرد. میمبلا از فاصله‌ای دور شوت زد که اگر شیرجه تماشایی بیرانوند نبود، شاید شاهد یکی از زیباترین گل‌های فصل بودیم. کوین فورچونه اما در اولین حضورش انتظارات را برآورده نکرد و در ۱۷ دوئل از ۱۸ دوئلی که با بازیکنان پرسپولیس داشت، بازنده شد. مازولا هم فقط چنددقیقه بازی کرد و هنوز کیفیتش مشخص نشده است.

گل‌گهر (کوین جانی جانسون و جفرسون تاوارز داسیلوا)

هافبک وسط هلندی گل‌گهر ۱۴۶ دقیقه برای این تیم بازی کرده و نمایش متوسطی داشته است. جانسون یک پاس کلیدی داد، دو شوت زد، در هر مسابقه متوسط پنج عملکرد دفاعی را ثبت کرد، با معدل ۸۸ درصد دقت پاس. دیگر خارجی این تیم؛ یعنی جفرسون تاوارز داسیلوا، فقط پنج‌دقیقه بازی کرد و برای شناخت دقیق این بازیکن، نیاز به زمان بیشتری است.

پرسپولیس (جونیور براندائو)

جونیور براندائو، مهاجم برزیلی پرسپولیس، فقط ۱۱ دقیقه بازی کرده که در این مدت نه شوتی زد و نه موقعیتی ساخت.

ذوب‌آهن (ابیا بووی باکر و ماکالی کریسانتوس)

بووی باکر، مدافع میانی تیم منصوریان، در ۸۱ دقیقه از فصل جدید برای این تیم بازی کرد. باکر خیلی فعال ظاهر شده و حدودا هر ۱۰ دقیقه، یک عملکرد دفاعی نظیر دفع توپ، قطع پاس و بلاک ثبت کرده است. در دو نبرد هوایی هم پیروز شده و دقت بالایی در ارسال پاس‌هایش هم دارد. کریستانتوس هم در همان مسابقه نخست نشان داده چه مهاجم خطرناکی است. این مهاجم در بازی با سایپا، هم گل زد و هم پاس گل داد.

شاهین بوشهر (ماکسیم ویلیتایا و لوکا گادرانی)

عبدالله ویسی که بعد از درخشش فرناندو دخسوس در تیمش به شوخی گفته بود: «دروازه‌بان خوب از پدر و مادر خوب هم بهتر است»، حالا با چالش دروازه‌بان مواجه شده است. ماکسیم در مسابقه نخست سه گل از سپاهان دریافت کرد و در دقیقه ششم بازی با شهر خودرو هم با خروجی عجیب، یونس شاکری را مقابل دروازه خالی قرار داد؛ اتفاقی که او را مجبور به انجام خطای پنالتی و تیمش را هم ۱۰ نفره کرد. لوکا، دفاع میانی شاهینی‌ها، در هر دو مسابقه لیگ بازی کرد. گادرانی به طور متوسط هشت عملکرد دفاعی ثبت کرد و در دوئل‌ها هم خیلی موفق نشان داد. لوکا گادرانی در ۷۰ درصد از دوئل‌هایش پیروز شد و البته یک اشتباه دفاعی هم داشت.

ویلموتس: می‌خواهیم بازی خود را به حریفان تحمیل کنیم

● ویلموتس در نشست صمیمانه با وزیر ورزش و جوانان ابراز امیدواری کرد که تیم ملی فوتبال با ارائه بازی‌های هجومی و گلزنی مورد احترام مردم قرار گیرد. به گزارش خبری وزارت ورزش و جوانان، ویلموتس در نشست با وزیر ورزش و جوانان گفت: از اینکه همه دور هم جمع شدیم بسیار خوشحالم و این مهم ما را قوی‌تر می‌کند و خوشحالم که یک تیم ملی خوب در اختیار داریم و دوست دارم تیم ملی با بازی خوب و هجومی و پیامد آن گلزنی مورد احترام مردم قرار گیرد. سرمربی تیم ملی فوتبال ایران گفت: ما می‌خواهیم بازی خود را به حریفان تحمیل کنیم، نه‌آنکه اسیر بازی حریف شویم و نگرش من هم علاوه‌بر کوتاه‌مدت در بلندمدت هم هست و در این راستا فرصت کافی با برنامه‌ریزی در اختیار جوان‌ها هم قرار خواهد گرفت و تیم‌های باشگاهی و لژیونرها را هم در این فرایند زیر نظر خواهم داشت.

ویلموتس توجه وزیر ورزش و جوانان به تیم ملی فوتبال ایران را نیز ستایش و ابراز امیدواری کرد که با عملکرد خوب در کوتاه‌مدت فوتبال ملی ایران را برای بلندمدت آماده کنیم.